

Ecnebi dinsizleri gibi de olamazsın

Yine o mütemerrid şahıs döndü dedi: “Hiç olmazsa ecnebi dinsizleri gibi yaşarız.”

Cevaben dedim: “Ecnebi dinsizleri gibi de olamazsın. Çünkü onlar bir peygamberi inkâr etse diğerlerine inanabilirler. Peygamberleri bilmese de Allah’a inanabilir. Bunu da bilmezse kemalâta medar bazı seciyeleri bulunabilir. Fakat bir Müslüman, en âhir ve en büyük ve dini ve daveti umumî olan Âhir Zaman Peygamberi aleyhissalâtü vesselâmı inkâr etse ve zincirinden çıksa daha hiçbir peygamberi, hattâ Allah’ı kabul etmez. Çünkü bütün peygamberleri ve Allah’ı ve kemalâtı onunla bilmiş. Onlar onsuz kalbinde kalmaz. Bunun içindir ki eskiden beri her dinden İslâmiyet’e giriyorlar. Ve hiçbir Müslüman, hakiki Yahudi veya Mecusi veya Nasrani olmaz. Belki dinsiz olur, seciyeleri bozulur; vatana, millete muzır bir halete girer.” ispat ettim. O muannid ve mütemerrid şahsın daha tutunacak bir yeri kalmadı. Kayboldu, cehenneme gitti.

İşte ey bu Medrese-i Yusufiyede benim ders arkadaşlarım! Madem hakikat budur. Ve bu hakikati Risale-i Nur o derece kat’î ve güneş gibi ispat etmiş ki yirmi senedir mütemerridlerin inatlarını kırıp imana getiriyor. Biz dahi hem dünyamıza hem istikbalimize hem âhiretimize hem vatanımıza hem milletimize tam menfaatli ve kolay ve selâmetli olan iman ve istikamet yolunu takip edip, boş vaktimizi sıkıntılı hülyalar yerinde, Kur’an’dan bildiğimiz sureleri okumak ve manalarını bildiren arkadaşlardan öğrenmek ve kazaya kalmış farz namazlarımızı kaza etmek ve birbirinin güzel huylarından istifade edip bu hapishaneyi güzel seciyeli fidanlar yetiştiren bir mübarek bahçeye çevirmek gibi a’mal-i salihâ ile hapishane müdür ve alâkadarları, canî ve kâtillerin başlarında zebani gibi azap memurları değil belki Medrese-i Yusufiyede cennete adam yetiştirmek ve onların terbiyesine nezaret etmek vazifesiyle memur birer müstakim üstad ve birer şefkatli rehber olmalarına çalışmalıyız.